

I betænkningen foreslås det derfor, at basisskolerne som hovedregel placeres på grundlag af befolkningsunderlaget.

Sektorrådet understreger betydningen af, at efgs basisuddannelser bliver et tilbud til så mange unge som muligt.

I planlægningen af skolesystemets udbygning må der tages et betydeligt hensyn til denne problematik. Således vil en tilstrækkelig geografisk spredning af basisuddannelserne i en del tilfælde forudsætte placeringer, hvor der i forvejen ikke er en skole med erhvervsmæssig uddannelse. I de tilfælde må man overveje en lokalemæssig placering i forbindelse med gymnasium, forbedringskursus eller anden uddannelsesinstitution, hvor der i forvejen undervises udover det 9. skoleår.

7. De økonomiske forhold for eleverne.

Betænkningens kap. VIII vedrørende „de økonomiske forhold for eleverne“ konkluderer, at man fremover skal lade elevernes økonomi under uddannelsernes skolelede hvile på:

- a. Ungdomsydelse i henhold til lov af 1975,
- b. Statens uddannelsesstøtte i henhold til lov af 9. april 1975,

idet der dermed opnås en ligestilling med et meget stort spektrum af uddannelsessøgende.

Det er fremhævet, at man med henblik på at tiltrække den gruppe af unge, som erfaringsmæssigt går direkte fra folkeskolen ud i erhvervsarbejde for ungdomsydelsens vedkommende „kan tænke sig en lempelig administration af reduktionsbestemmelsen“ og vedrørende Statens Uddannelsesstøtte „kan tale om en udvidet tildeling af stipendier“.

Sektorrådet kan ikke følge en konklusion omkring de økonomiske vilkår, der

- 1) bygger på formodninger om tilvejebringelse af en særlig administrativ praksis på de omhandlede punkter samt
- 2) overser, at følgerne af en markant generel økonomisk forringelse af de uddannelsessøgendes vilkår inden for erhvervsuddannelserne kan have utilsigtede virkninger i form af en yderligere forvridning i rekrutteringen til disse uddannelser, der — trods alt — fremstår som den ungdomsuddannelse, der til-

trækker flest unge fra socialgrupperne 4 og 5.

Betænkningen understreger en udvikling, der udvider mulighederne for at opnå *erhvervskompetence* på basis af såvel *længerevarende* som *kortere uddannelse* — det sidste ikke mindst i relation til den gruppe unge, der erfaringsmæssigt fravælger sig uddannelse. Denne understregning findes ikke at være tilgodeset med den foreliggende konklusion om elevernes økonomiske forhold. Dette gælder også i spørgsmålet om at følge en almen politisk intention om at søge erhvervsuddannelse placeret som et attraktivt tilbud i forhold til de traditionelt studieforberevende uddannelser.

Sektorrådet skal derfor anbefale, at der igen tilvejebringes en godtgørelsesordning, der særligt sikrer efg-eleverne et rimeligt eksistensgrundlag i uddannelsesperioden.

Et mindretal (kontorchef K. B. Andersen, Landbrugsrådet) ønsker at udtale følgende: Da sektorrådet må søge at tilstræbe, at der skabes økonomisk ligestilling for alle unge, der gennemfører en erhvervsmæssig uddannelse, skal Landbrugsrådets repræsentant foreslå, at der skabes lovmæssig baggrund for, at der ydes tilsvarende godtgørelse til unge under alle andre uddannelser inden for området det 10.-12. uddannelsesår.

8. Uddannelsernes styring.

I betænkningen foreslås det, at der etableres rådgivende organer i forbindelse med styringen af uddannelsernes indhold, mål, struktur, geografiske placering, elevernes retlige status m. v. Det nævnes endvidere, at de enkelte organers kompetence må afgrænses nærmere. Selvom den i første række skal have relation til de erhvervsfaglige grunduddannelser, bør det tilsigtes at skabe sådanne styringsmekanismer, at også andre erhvervsuddannelser kan inddrages. Det anses i den henseende for hensigtsmæssigt, at kompetencen straks udstrækkes til lærlinguddannelserne.

Der foreslås nedsat dels et erhvervsuddannelsesråd fælles for alle uddannelser og dels et antal erhvervsuddannelsesudvalg — et udvalg for hvert hovederhvervsområde.

Erhvervsuddannelsesrådet forudsættes at opstille fælles generelle uddannelsesmæssige målsætninger, og erhvervsuddannelsesud-